

Sangen om Trømborgfjella

Arne Hansen, Mysen

Mel.: De nære ting

På duggvåte stier – langs furukledd ås,
ved Bustein vi vekker – en slumrende gås,
som flykter litt lengre – i fjellene inn,
den er like var – som et barnesinn.

Trå varsomt i lyngen – langs vår lille vei,
naturen er hellig – hver fjellrabb og hei.
Du setter deg varsomt – på mosekledd sten,
og lar deg beruse – av luft så ren.

La blikket ditt reise – ta tanken din med,
din hvilestein er – hvor du setter deg ned.
Hør fuglene synge i samstemmig dur,
hvor herlig vi har det – i vår natur.

Dra langt inn i fjella – hver gang du har fri,
ditt « Fata Morgana» - er ei fantasi.
Du må ikke glemme – å se deg omkring
naturen forandres – rundt hver en sving.

Du finner ei hytte – plassert på en skrent,
der kan du se elgen – litt gjemt i en glent.
I skogen omkring – synger fugl i hvert tre,
og vil du se våk – se på Bustein ned.

Vær glad i naturen – den er til behag,
bevarer din helse – hver eneste dag.
En gave til bygda – fra skaperens hånd,
du eier den aldri – er kun til lån.

La dyra få leve – la trærne få stå,
la vannet få sildre – i bekkene små.
Når sneen seg svøper – som brudenes slør,
da tiden er evig – om enn du dør.